

dyrkning, og som ligger saaledes, at man kan vente nogenlunde gunstige Vilkaar. Alle sagkyndige er enige om, at Frugttræer, som under disse ensartede Vilkaar viste sig ingen økonomisk Betydning at have i Sammenligning med andre, skal kasseres, for de vil heller ikke have nogen som helst Betydning noget andet Sted, hvad enten det nu skyldes særlig Modtagelighed for Sygdomsangreb, Ufrugtbarhed, eller hvad det nu kan være. Naar man paa denne Maade har udskilt alle de helt værdiløse Sorter af Frugttræer, vil der senere kunne være Tale om Forsøg paa vore Forsøgsstationer for de andres Vedkommende. Forsøgsstationerne har vi i forskellige Egne i Landet, og der kan der blive taget Hensyn til stedlige og klimatiske Forhold.

Der er andre Spørgsmaal, som trænger til Løsning, saaledes Spørgsmaalet om, hvorvidt Befrugtning mellem de forskellige Frugttræsarter, f. Eks. mellem Cox pomona og Nonnetit, har nogen særlig Betydning for Frugtavlens Holdbarhed og Godhed. Dette Spørgsmaal vil man ogsaa søge at løse derude lige saavel som forskellige Forædlingsspørgsmaal, Sygdommes Bekæmpelse o. s. v. Derfor vil det være af megen Betydning, at man snart faar begyndt.

Det er Mening, at der kun skulde være denne ene Plantning for Statens Regning. Udgiften er foreløbig opgjort til ca. 10 000 Kr. Jeg tror ikke, at det er denne Udgift i og for sig, der virker afskrækkende paa dem, der har Betæneligheder, men man mener, at Udgifterne vil blive større i Fremtiden, og man har naturligvis Ret i, at efterhaanden, som Aarene gaar, vil der blive Brug for flere Penge, vel nok en 20 000—30 000 Kr., det kan jeg ikke afgøre. Men lige saa sikkert er det, at man vil kunne faa betydelige Indtægter derude, saa jeg tror ikke, at man vil komme ud over den Ramme, der her er Tale om.

Det Udvalg, som nu sidder, det saakaldte Frugtavlerrudvalg, hvis Assistent har været Michael Gram, og som bestaar af Professor ved Landbohøjskolen Bruun som Formand, Handelsgartner Syvend Bruhn, der har været Formand for Almindelig dansk Gartnerforening, Statskonsulent Ridet, Emil Rasmussen og Forsøgsleder Niels Esbjerg, har meget varmt anbefalet dette Forslag. Jeg tror, at man vil gøre vel i at vedtage det, det vil kunne blive en økonomisk Foranstaltning, idet det utvivlsomt vil give Stødet til en betydelig Forbedring af Frugtavlens. Den betyder for

lidt for Øjeblikket, fordi Frugten ikke er tilstrækkelig ensartet. Amerikanerne kan kaste store Mængder af ensartet Frugt ind over Landet, fordi de har en virkelig rationel Frugtavl, og vi kan lære overordentlig meget af Amerikanerne paa det Omraade.

Efter en Opgørelse, der blev foretaget i 1912, var der saadant noget som 5 $\frac{1}{2}$ Million Frugttræer her i Landet, og det skulde i Virkeligheden synes at være et godt Grundlag for en betydelig Frugtavl, men det er ikke Tallet alene, der spiller den væsentligste Rolle. Odense Amt var det Amt, der havde det største Antal Frugttræer. Gaar vi til Jylland og tager de to Yderpunkter, Aarhus og Ringkøbing Amt, viser det sig, at Aarhus havde 421 000 Frugttræer paa 45 Kvadratmil, medens Ringkøbing Amt havde 119 000 paa 82 Kvadratmil. Det er et tydeligt Vidnesbyrd om, at det netop er paa Østsiden af Jylland, der er Betingelse for Frugtavl. Randers Amt var et af dem, der var længst fremme med Hensyn til Frugtavl.

Ved Sagens Behandling sidste Aar rejste det ærede Medlem Hr. Pitzner, der var Ordfører for det konservative Folkeparti, Spørgsmaalet om Ejendomsforholdet vedrørende den paagældende Grund. Det er Mening, at Udstykningsforeningen for Sjælland og Fyn skal bortforpagte Ejendommen til Staten. Forholdet til Forsøgsstationerne er i al Almindelighed ordnet paa den Maade, som her er foreslaaet. Staten ejer selv 4 af sine Forsøgsstationer, eller rettere sagt 3, Tystofte, Lyngby og Aarslev og saa en lille Filialstation i Tylstrup Mose. Ved nogle af Stationerne er Forholdet det, at man har forpagtet dem for en vis Tid og har Forkøbsret efter denne Tids Udløb; f. Eks. med Hensyn til Askov har Staten Forkøbsret efter 1925; det samme gælder for Tylstrups Vedkommende, og denne Forkøbsret er saa gunstig, at hvis man ellers kan faa det over sit Sind at gøre det overfor vedkommende Ejer, bør Staten købe Ejendommen, thi den er virkelig sat til en meget billig Pris. Men ellers er det saadan, at der enten er traadt et Selskab ind som Ejer af Forsøgsstationen eller en Udstykningsforening, og saa har man forpagtet den ud til Staten, og i Forpagtningsafgiften er der efter visse Aars Forløb indeholdt Afdrag, saaledes at Staten efter visse Aars Forløb automatisk bliver Ejer af Stationen. Det er ikke fuldt ud ordnet saaledes her, men det er Mening, at det skal ordnes saaledes, at efter 10 Aars Forløb vil Sta-